

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 14.1.2025

č. j. MSP-7/2025-OSV-OSV/2

Počet listů: 4

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 16 odst. 3 a ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 90 správního řádu, **rozhodlo o odvolání** pana [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále jen „žadatel“) ze dne 25. 12. 2024, **proti rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích** ze dne 10. 12. 2024, sp. zn. Si 263/2024, **t a k t o :**

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **se rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 12. 2024, sp. zn. Si 263/2024**, kterým bylo rozhodnuto, že se podle ust. § 15 odst. 1 a ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odmítá žádost žadatele o poskytnutí informace podaná dne 27. 11. 2024 a požadující poskytnutí informací *o počtu žalob proti rozhodnutí (dle § 65 SŘS), nečinnosti správního orgánu (dle § 79 SŘS) a nezákonného zásahu (dle § 82 SŘS), o kterých dotázaný soud rozhodl ve třetím kvartálu roku 2024; a dále o informace v kolika z těchto případů bylo žalobě vyhověno, v kolika případech byla zamítnuta, v kolika odmítnuta a v kolika případech bylo řízení zastaveno; a dále informace v kolika případech z celkového počtu rozhodnutí, vydaných ve třetím kvartále, soud rozhodl o nákladech dle § 60 odst. 7 SŘS, tak že je úplně nebo částečně nepřiznal, ruší a věc se vrací Krajskému soudu v Českých Budějovicích k novému projednání.*

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Okolnosti předcházející napadenému rozhodnutí

- 1 Žadatel požádal dne 27. 11. 2024 Krajský soud v českých Budějovicích (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací *o počtu žalob proti rozhodnutí (dle § 65 SŘS), nečinnosti správního orgánu (dle § 79 SŘS) a nezákonného zásahu (dle § 82 SŘS), o kterých dotázaný soud rozhodl ve třetím kvartálu roku 2024; a dále o informace*

v kolika z těchto případů bylo žalobě vyhověno, v kolika případech byla zamítnuta, v kolika odmítnuta a v kolika případech bylo řízení zastaveno; a dále informace v kolika případech z celkového počtu rozhodnutí, vydaných ve třetím kvartále, soud rozhodl o nákladech dle § 60 odst. 7 SŘS, tak že je úplně nebo částečně nepřiznal.

- 2 Orgán prvního stupně dne 10. 12. 2024 rozhodl rozhodnutím sp. zn. Si 263/2024 o odmítnutí žádosti. Předmětné rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 13. 12. 2024.
- 3 Výše uvedené rozhodnutí orgánu prvního stupně žadatel napadl odvoláním.

Napadené rozhodnutí

- 4 Ve výroku rozhodnutí ze dne 10. 12. 2024, sp. zn. Si 263/2024, kterým byla odmítnuta žádost žadatele o poskytnutí informací podaná dne 27. 11. 2024, orgán prvního stupně odkázal na ust. § 15 odst. 1 a ust. § 2 odst. 4 ve spojení s ust. § 3 odst. 3 InfZ.
- 5 V odůvodnění uvedeného rozhodnutí orgán prvního stupně uvedl, že žadatel požaduje informace, které nemá povinný subjekt k dispozici a nemá povinnost jimi disponovat. Dále citoval příslušná zákonná ustanovení § 15 odst. 1 a ust. § 2 odst. 4 a ust. § 3 odst. 3 Inf a uvedl, že zjišťování požadovaných dat by představovalo vytváření nové informace, na kterou se však podle ust. § 2 odst. 4 InfZ nevztahuje povinnost povinného subjektu ji poskytovat, přičemž uvedl definici z komentářové literatury.
- 6 Z výše uvedených důvodů orgán prvního stupně vydal výše specifikované rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací.

II.

Odvolání

- 7 Dne 25. 12. 2024 podal žadatel proti rozhodnutí orgánu prvního stupně odvolání.
- 8 Ve svém odvolání žadatel namítá, že se v projednávaném případě nejedná o poskytnutí názoru, budoucí rozhodnutí, ani nových informací. Jedná se o informace, která je orgánu prvního stupně známa. Jedná se tak o existující informace, zaznamenanou v rozhodnutí/rozsudku.
- 9 Žadatel s odmítnutím žádosti nesouhlasí a připomíná, že orgán prvního stupně má povinnost svá rozhodnutí archivovat, přičemž některá jsou vyvěšena na nssoud.cz.
- 10 Žadatel požaduje zrušení napadeného rozhodnutí a vydání informačního příkazu.
- 11 Orgán prvního stupně odvolání nevyhověl a předložil jej spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. Si 263/2024 nadřízenému orgánu k dalšímu postupu.

Posouzení odvolání

- 12 Odvolání je včasné a přípustné. InfZ sice neupravuje odvolací lhůtu, avšak podle ust. § 20 odst. 4 InfZ se pro odvolací řízení použijí při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu. Podle ust. § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů.
- 13 Podle ust. § 16 odst. 1 InfZ lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Jelikož podání odvolání proti napadenému rozhodnutí není ze zákona vyloučeno,

odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a podané odvolání též splňuje obecné náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu, nelze též než uzavřít, že podané odvolání je přípustné.

- 14 Podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Nadřízený orgán tak konstatuje, že předmětné odvolání žadatelky je ve smyslu právě uvedeném bezvadné.
- 15 Nadřízený orgán na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí orgánu prvního stupně podle ust. § 89 odst. 1 správního řádu. Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání.
- 16 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. Si 263/2024.

III.

Právní rámec

- 17 Při realizaci ústavně zaručeného práva na informace, garantovaného čl. 17 Listiny základních práv a svobod, provedeného InfZ, je třeba jakákoli omezení poskytování informací vykládat restriktivním způsobem. Opačný postup, tedy extenzivní výklad podmínek, za kterých InfZ umožňuje právo na informace omezit a informace neposkytnout, by směřoval proti vlastnímu smyslu a účelu zákona i ústavně zaručeného práva garantovaného čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Právo na informace představuje ve vztahu k veřejné správě jednu ze záruk zákonnosti, která by extenzivním výkladem byla značně omezena. Právo na informace však není bezbřehé a absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity. Dle usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02, „... *právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek: předně, že se tak děje za některých z účelů taxativně vymezených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn. že cíle omezené jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze.*“. Jak uvedl Ústavní soud, právo na informace má charakter nástroje, který slouží jako prostředek účasti na veřejném životě. Provedení Listinou práv a svobod garantovaných práv na informace zabezpečuje InfZ.
- 18 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při užívání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 19 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena

pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.

20 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

21 Podle názoru nadřízeného orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:

1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů],
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

22 Dle ust. § 3 odst. 3 InfZ se informací pro účely InfZ rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

- 23 Podle ust. § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
- 24 Podle ust. § 12 InfZ všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.
- 25 Podle ust. § 15 odst. 1 InfZ: „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, neryboví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (...), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“

IV.

Aplikace na předmětný případ

- 26 Z obsahu spisu orgánu prvního stupně sp. zn. Si 263/2024 vyplývá, že žadatel v projednávaném případě požaduje poskytnutí informací *o počtu žalob proti rozhodnutí (dle § 65 SŘS), nečinnosti správního orgánu (dle § 79 SŘS) a nezákonného zásahu (dle § 82 SŘS), o kterých dotázaný soud rozhodl ve třetím kvartálu roku 2024; a dále o informace v kolika z těchto případů bylo žalobě vyhověno, v kolika případech byla zamítnuta, v kolika odmítnuta a v kolika případech bylo řízení zastaveno; a dále informace v kolika případech z celkového počtu rozhodnutí, vydaných ve třetím kvartále, soud rozhodl o nákladech dle § 60 odst. 7 SŘS, tak že je úplně nebo částečně nepřiznal.*
- 27 Orgán prvního stupně žádost v plném rozsahu odmítl. s odkazem na ust. § 2 odst. 4 InfZ.
- 28 InfZ stanoví povinnost státních orgánů poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti (ust. § 2 odst. 1). Tyto informace jsou poskytovány na žádost (ust. § 4 odst. 1) a v nyní řešeném případě není pochyb, že právní úprava žadateli výslovně umožňuje požadovat od soudu poskytnutí rozsudků. Nadřízený orgán tak předně konstatuje, že se požadovaná informace vztahuje k působnosti orgánu prvního stupně, tudíž její případné neposkytnutí se pohybuje plně v režimu InfZ.
- 29 Podle ust. § 2 odst. 4 InfZ platí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Z již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace z toho důvodu, že jde o vytvoření nových informací, je skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje a že jimi ani nemá povinnost disponovat.
- 30 Je tedy zřejmé, že i v případě, kdy by poskytnutí požadovaných informací pro správní orgán objektivně představovalo nutnost vytvořit novou informaci, může nastat situace, v níž správní orgán nebude oprávněn poskytnutí takových informací odepřít, neboť nerespektováním povinnosti evidovat požadované informace se nemůže zbavit své povinnosti předmětné informace poskytovat. Nejvyšší správní soud tedy jako kýžené kritérium označil rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze „zdrojových“ informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů. Nejvyšší správní soud přitom poukázal na to, že nelze vycházet toliko z pracnosti či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost, neboť tyto faktory jsou zohledněny institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací dle § 17 odst. 1 InfZ (srov. především rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 141/2011-67 ze dne 9. 2. 2010).

- 31 Orgán prvního stupně nepřipouští, že existuje možnost manuálního vyhledání požadovaných informací v jednotlivých spisových materiálech.
- 32 Z žadatelova odvolání naopak vyplývá jeho přesvědčení, že v nyní posuzovaném případě se jedná pouze o zpracování již existujících dat, která má orgán prvního stupně k dispozici, resp. existuje možnost požadované informace vyhledat, či zdroj, kde mohou být informace vyhledány.
- 33 Nadřízený orgán sice souhlasí s názorem orgánu prvního stupně, že účelem InfZ není zaujímat stanoviska, vykládat právní předpisy a jiné normy či komentovat postup soudu či jiného orgánu veřejné moci v jakémkoli soudním či jiném řízení.
- 34 Nadřízený orgán však má za to, že k vyhledání požadovaných informací postačí pouhé mechanické prostudování výrokových částí jednotlivých rozsudků, neboť tyto informace jsou z povahy věci vždy explicitně obsaženy v enunciatu příslušného soudního rozhodnutí (ať v meritorního či procesního). Dle nadřízeného orgánu pro vyhledání předmětných informací není přitom nezbytné dané spisové materiály podrobně analyzovat, tedy rozdělovat zkoumané oblasti na věci klíčové, důležité a nepodstatné, za použití příslušné odborné erudice, ale postačí pouze mechanické pročtení výrokových částí jednotlivých rozhodnutí.
- 35 Dále je třeba vzít v úvahu, že podmínky pro odmítnutí žádosti podle ust. § 2 odst. 4 InfZ jsou stanoveny v souladu s judikaturou, a to zejména v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67, který byl dále rozveden rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2013, č. j. 1 As 59/2013-56). Dle shora dotčeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, cit.: *„Odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.“*
- 36 V odůvodnění napadeného rozhodnutí orgán prvního stupně však pouze konstatoval, že požadované informace neexistují a že jimi povinný subjekt nemá povinnost disponovat, přičemž je však zcela zřejmé, že je povinností nalézacího soudu svými rozsudky (minimálně za požadované období) disponovat.
- 37 Předpoklady aplikace předmětného ustanovení InfZ tudíž jsou, že požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu ust. § 3 odst. 3 InfZ, případně v době podání žádosti u povinného subjektu již „neexistuje“), resp. nelze ji vytvořit v zásadě mechanickým způsobem a zároveň, povinný subjekt nemá zákonnou povinnost předmětnými požadovanými informacemi disponovat. Je tak zřejmé, že v projednávaném případě podmínky pro aplikaci ust. § 2 odst. 4 Infz splněny nebyly.
- 38 Nadřízený orgán musí tedy konstatovat, že zjištění požadovaných informací sestavením ze „zdrojových“ informací, kterými zjevně orgán prvního stupně v jednotlivých spisech disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, v projednávaném případě je nesporně možné.
- 39 Závěrem nadřízený orgán připomíná, že v případě, že by tento způsob poskytování informací pro orgán prvního stupně představoval zátěž v podobě mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací ve smyslu ust. § 17 odst. 1 a 3 InfZ, může zvážit případné využití institutu náhrady nákladů za toto vyhledávání a zpracování žadatelem vyžádaných informací. Případné stanovení nákladů pak provede orgán prvního stupně minimálně kvalifikovaným odhadem při zpracování reprezentativního vzorku z požadovaných informací; stejným způsobem provede kvalifikovaný odhad času nutně vynaloženého na anonymizaci požadovaných informací ...).

- 40 Orgán prvního stupně bude také postupovat v souladu s ust. § 12 InfZ a bude veškeré důvody pro odepření poskytnutí požadované informace vykládat restriktivně s tím, že požadované informace v největším možném rozsahu poskytne.

V.

Závěr

- 41 Nadřízený orgán posoudil postup orgánu prvního stupně a dospěl k závěru, že žadatelovo odvolání je důvodné.
- 42 S ohledem na výše uvedené nadřízený orgán uzavírá, že žádost o informace byla orgánem prvního stupně odmítnuta na základě nesprávného skutkového i právního posouzení věci.
- 43 K dalšímu postupu orgánu prvního stupně: Podle ust. § 12 InfZ věty první povinný subjekt provede omezení práva na informace fakticky tak, že poskytne veškeré informace, jejichž zpřístupnění nebrání některý z důvodů stanovených zákonem. Povinný subjekt by tedy měl při rozhodování o (ne)poskytnutí informací postupovat následovně: Nejprve by měl vyhodnotit, zda jsou naplněny materiální (nezbytnost omezení) a formální (stanovené zákonem) podmínky omezení informací (nestačí mechanická aplikace důvodů omezení informací dle ust. § 7 až 11 InfZ, je nutno pracovat také zejména s čl. 17 Listiny základních práv a svobod a judikaturou). Orgán prvního stupně vyjde z dílčích skutkových závěrů nadřízeného orgánu a právní závěry nadřízeného orgánu vezme pro další řízení za závazná.
- 44 Z důvodů výše uvedených se tak napadené rozhodnutí ruší a věc se vrací orgánu prvního stupně k novému projednání.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. et Mgr. Jacek Morávek
vedoucí oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti ČR

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

- 1) [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], D
2) Krajský soud v Českých Budějovicích, Zátka
Budějovice, DS: 832abay

Mgr. Jacek Morávek

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Elektronicky podepsáno: 14.01.2025 12:03:36

T=Vedoucí oddělení, SERIALNUMBER=P872299, G=Jacek,
SN=Morávek, CN=Mgr. Jacek Morávek, OU=02559, OU=Oddělení
styku s veřejností, O=Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,
OID 2.5.4.97=NTRCZ-00025429, C=CZ

